

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119212585
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119212585.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: B. O., H.. XX.X.XXXX, C. M. XXX, XXX XX M. právne zastúpený: JUDr. Matúš Motyka, advokát, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (z iných príjmov) dlžníka č. 8500108077 zo dňa 23.3.2015 k Zmluve o úvere č. 8500108077 zo dňa 23.3.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca svojou žalobou doručenu súdu dňa 1.8.2019 žiadal súd, aby vydal rozsudok, ktorým by bol žalovaný povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (z iných príjmov) dlžníka č. 8500108077 zo dňa 23.3.2015 k Zmluve o úvere č. 8500108077 zo dňa 23.3.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 23.3.2015 uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500108077. Predmetom úveru bolo poskytnutie finančných prostriedkov. Súčasne s podpisom typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, bola dňa 23.3.2015 podpísaná aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Žalovaný napriek spornosti veci požiadal zamestnávateľa žalobcu - X. M. o vykonanie zrážok zo mzdy listom zo dňa 6.2.2019. Podľa žalobcu, inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Konštatoval, že do RPMN v zmluve o úvere bol zahrnutý aj poplatok za Dohoda o poskytovaní služieb rovnako, kde je uvedený poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok úveru, ktorý bol právoplatne judikovaný ako neprijateľný. Ani v prípade, že by žalovaný upustil od použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bez presného vyhlásenie veriteľa nemá žalobca istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jeho zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky.

3. Žalobca zároveň žiadal vydať predbežné opatrenie. Súd uznesením č. k. 16 Csp 163/2019-23 zo dňa 26.8.2019 nariadil predbežné opatrenie týkajúce sa povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (z iných príjmov) dlžníka č. 8500108077 zo dňa 23.3.2015 k Zmluve o úvere č.

8500108077 zo dňa 23.3.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne, do právoplatného skončenia veci samej o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo právoplatnosť 19.9.2019.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že podanú žalobu považuje za nedôvodnú, pričom dôvodil, že žalobca vedel o uzatváraní dohody o zrážkach zo mzdy a o jej obsahu, pričom ju uzavrieť nemusel, pretože to bolo dobrovoľné. Konštatoval, že ide o zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pričom predstavuje individuálne dojednaný právny úkon. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za klasický zabezpečovací prostriedok, ktorý nie je vylúčený z oblasti spotrebiteľských úverov. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

5. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že spotrebiteľku poučil a náležitým spôsobom jej vysvetlil jednotlivé ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy. Dôvodil, že ide o formulárový dokument, pričom oboznámenie sa s množstvom zmluvných podmienok predstavuje aj pre nadpriemerný subjekt práva veľmi náročnú úlohu. Uviedol, že výška RPMN sa pohybuje na úrovni 73,55 % nie 26,38 %, ako to v zmluve uvádza žalovaný. Zmluvná podmienka (dohoda o poskytovaní služieb) bolo opakovane právoplatne vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše poukázal, že v zmluve absentujú aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním celého spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 23.3.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500108077. Predmetom úveru bolo poskytnutý úverový limit vo výške 300 Eur. Žalobca sa zaviazala veriteľovi zaplatiť v 36-tich mesačných splátkach po 10,61 eur.

8. Celková čiastka, za poskytnutie revolvingu bola dojednaná vo výške 411,96 eur, pričom ročná úroková sadzba úveru bola 17,72 %, RPMN 26,38 %, priemerná RPMN 34,42 % a predpokladaná RPMN úveru bola 26,38 %. Poplatok za poskytnutie revolvingu bol vo výške 30 eur.

9. V zmluve o revolvingovom úvere bola pod bodom 8. Dohoda o poskytnutí služby, ktorá spočívala v možnosti odkladu splátok úveru. Táto dohoda o poskytovaní služieb č. 8500108077 zo dňa 23.3.2015 upravovala za odmenu 2,53 % zo sumy úveru mesačne možnosť odkladu splátok.

10. Zároveň uzavrel žalobca so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. v rovnako ako zmluvu zo dňa 23.3.2015, na základe ktorej mal mať žalovaný pohľadávku voči žalobcovi z titulu poskytnutého úveru vo výške 300 eur s tým, že takáto pohľadávka je zabezpečená takouto dohodou o zrážkach zo mzdy a to vrátane príslušenstva úveru, ako aj nákladmi, ktoré preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky.

11. Zároveň sa účastníci konania podľa čl. V. dohody dohodli, že podľa takejto dohody o zrážkach zo mzdy je zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 17,44 eur mesačne.

12. Strany sa tiež v zmysle článku III. takto uzavretej dohody dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom žalobcu a to až do doby než žalovaný zamestnávateľovi ohlási, že všetky jeho pohľadávky sú splatené.

13. Zároveň podľa článku III. žalobca nemôže takúto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, alebo od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť.

14. Žalovaným bolo žiadosťou zo dňa 6.2.2019 adresovanou zamestnávateľovi žalobcu oznámené, že žalovaný žiada o vykonávanie zrážok zo mzdy spolu vo výške 394,27 eur.

15. Na výzvu súdu žalovaný oznámil, že žalobca uhradil z predmetného úverového vzťahu doposiaľ sumu 473,86 eur, pričom žalovaný vyplatil žalobcovi len sumu 270 eur.

16. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

17. Podľa § 551 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

18. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

26. Podľa § 52a ods. 2 OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

27. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

28. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

30. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek

tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

32. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevychýpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

33. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

34. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

35. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

36. Podľa § 5b citovaného zákona, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

37. Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a potom môže byť uzavretá skôr, ako došlo k vzniku omeškania, teda možno touto dohodou zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy však musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., t. j. musí byť urobený tejto úkon slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a to pod následkom neplatnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí pritom obsahovať označenie veriteľa a dlžníka, platiteľa mzdy, označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, ako aj výšku dohodnutých zrážok.

38. Súd po preskúmaní zmluvy o úvere, ako aj uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy dospel k názoru, že žalobca má postavenie spotrebiteľa nakoľko zmluva o úvere ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy mali formulárový charakter a obsah takýchto zmlúv nemohol takmer žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zároveň nebolo v konaní preukázané a ani žalovaným tvrdené, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobcovi na výkon povolania, zamestnania alebo výkon podnikateľskej činnosti. Žalobca tak mal pri uzavieraní zmluvy o úvere ako aj dohode o zrážkach zo mzdy postavenie slabšej strany s tým, že takéto zmluvy vyplňal zamestnanec žalovaného.

39. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že tá slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobca ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho nemohol jednak ovplyvniť a inštitúť zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný a nemohol tiež ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy.

40. Navyše inštitúť dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z újného práva ako aj právneho poriadku SR nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie.

41. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobcovi.

42. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa s tým, že takáto pohľadávka bude zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy vrátane príslušenstva ako aj nákladov, ktoré žalovanému vzniknú v súvislosti s vymáhaním pohľadávky ako aj ďalšími pohľadávkami, ktoré vzniknú žalovanému, podľa čl. III. sa majú zrážky zo mzdy vykonávať až do doby pokiaľ žalovaný písomne neoznámí zamestnávateľovi, že všetky jeho pohľadávky sú

splatené, z čl. III. dohody vyplýva, že dlžník nemá právo takúto dohodu vypovedať, odstúpiť prípadne inak ukončiť a takéto ustanovenia dohody zakladajú nerovnováhu v neprospech žalobcu s tým, že ide o neprijateľné podmienky, ktoré robia takúto dohodu o zrážkach zo mzdy neplatnou.

43. Zároveň takáto dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje označenie platiteľa mzdy ako základnú náležitosť takéhoto právneho úkonu, a preto je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

44. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že takýto právny úkon bol v rozpore so zákonom a neobsahoval všetky zákonné náležitosti, pričom podmienky boli žalobcovi ako slabšej strane nastavené žalovaným.

45. Podľa názoru súdu prvej inštancie chýba aj náležitosť právneho úkonu a to jeho určitosť. Atribút určitosti musí byť naplnený vo vzťahu ku konkrétnemu právnomu úkonu a jeho obligatórnym náležitostiam. Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ musí obsahovať označenie jej účastníkov, identifikáciu pohľadávky, výšku zrážok zo mzdy, ale aj platiteľa mzdy. Vyplýva to z toho, že v prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa veriteľ dostáva do majetkovoprávneho styku s ďalším subjektom, ktorý nie je priamym účastníkom dohody o zrážkach zo mzdy t.j. s platiteľom mzdy. Preto v dohode musí byť platiteľ mzdy náležite identifikovaný. Presné označenie platiteľa mzdy je potrebné aj z toho dôvodu, že platiteľ mzdy musí mať spoľahlivý doklad o tom, že zrážky vykonáva oprávnene. V danom prípade nepochybne označenie platiteľa mzdy v napadnutej dohode chýba. Nie určito je však vymedzená aj pohľadávka žalovaného v uvedenej dohode. Podľa názoru súdu navyše dohodou o zrážkach zo mzdy môže byť zabezpečená iba peňažná pohľadávka, ktorá je splatná alebo pohľadávka na opakujúce sa plnenie splatné v budúcnosti (napr. výživné). V prípade predmetnej dohody v čase jej uzavretia však ešte neexistovala splatná pohľadávka žalovaného, ale navyše tá v predmetnej dohode nie je vymedzená určito. Určitá je len suma poskytnutého úveru (300 Eur) avšak pohľadávka je vymedzená v inej výške (minimálne 394,27 eur v liste veriteľa zamestnávateľovi dlžníka) a preto aj z toho dôvodu spôsobuje neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, napriek viacerým žalobcom nepochybne zaplateným splátkam, pričom toto tvrdenie žalobcu nebolo žalovaným popreté.

46. V danej súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, kde práve bolo poukazované, že rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov o strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.

47. V predmetnom konaní teda súd skúmal, či medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, či je v konaní možné poskytnúť zvýšenú ochranu žalobcovi ako spotrebiteľovi a či nároky, ktoré si žalovaný voči žalobcovi uplatňuje z dohody o zrážkach zo mzdy, vznikli v súlade so zákonom. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

48. Neobstojí argument žalovaného, že v danom prípade ide o prekročenie rozsahu ochrany spotrebiteľa, nakoľko pri takomto type dohody bez jej zákonných náležitostí ide o vykonávanie zrážok bez akejkoľvek súdnej kontroly, čo by pre v tomto konaní žalobcu znamenalo, že by mohol žalovanému plniť aj napr. z neprijateľných zmluvných podmienok, ktorých existenciu súdy skúmajú ex off. Na

základe uvedeného preto súd prvej inštancie konštatuje, že žalobe žalobcu je možné vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav po právnom posúdení veci vyhovieť. Uvedené je potrebné vnímať aj vo svetle tej skutočnosti, že žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 473,86 eur, pričom žalovaný vyplatil žalobcovi len sumu 270 eur.

49. Súd prvej inštancie preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

50. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.